

El proper dimecres 7 de març l'Ulster es juga el seu futur. Les eleccions legislatives que hauran de conformar el nou Parlament de Stormont són un pas clau per restaurar l'autogovern d'Irlanda del Nord. Tot fa preveure un intens frec a frec entre els unionistes del reverend Ian Paisley i els republicans liderats per Gerry Adams. En cas que no hi hagi acord entre els dos per formar Govern, Londres podria cedir la gestió de l'Ulster al Govern de Dublín.

“Seixanta-sis soldats britànics han estat soterrats a Milltown i ningú no ha tocat cap de les seues tombes. Així és com ha de ser. Les tombes republicanes haurien de gaudir exactament del mateix respecte”, declarava el president de la National Graves Association, Padraic McCotter, després que quaranta làpides del cementiri local, a Belfast Oest, aparegueren brutes de pintura groga al matí del 27 de febrer. És el quart atac des de l'any 2001. Les tombes de diversos membres de l'IRA assassinats a Gibraltar per les forces especials de l'exèrcit del Regne Unit es compten entre les víctimes.

I, és clar, també el monument en memòria de la proclamació de la independència d'Irlanda el 1916. Curiosament, aquest monòlit és als afores de Falls Road, avui dia part indispensable del recorregut turístic per la línia de divisió entre les comunitats i els barris catòlic i protestant. Confortablement acomodats en un dels amples i robusts taxis negres londinencs, el trajecte cos-

Preparats per compartir Irlanda del Nord?

ta poc menys de 40 euros. Jan Nugent, de l'Oficina Turística d'Irlanda del Nord, diu que, al principi d'engegar la ruta pel paisatge dels conflictes (“The Troubles”), tothom al departament desconfiava del seu èxit. S'equivocaven, tanmateix. Des del 1998, amb la firma del pacte de Divendres Sant –que ha dut a la convocatòria de les eleccions del proper 7 de març–, l'afluència de turistes ha augmentat fins a superar el milió i mig de visitants. El 2005, els beneficis nets van ser de 325,5 milions d'euros. L'any passat, de 535,5 milions.

“El canvi és palpable –assegura la reportera de negocis de BBC-Irlanda del Nord, Clare Matheson– mentre la

cultura del cafè reprèn els carrers majors amb bars de moda i els hotels de més de 200 habitacions sorgeixen ací i allà amb absoluta naturalitat.” En alguns indrets, la transformació ha estat quasi miraculosa: posem per cas Newry, que als anys vuitanta patia un 30% d'atur i era famosa pels successos i la violència política; avui la població sense feina oscil·la entre el 2 i l'1,5%, i el preu d'una casa modesta de dues altures amb jardinet s'acosta als 270.000 euros. Gairebé les mateixes hipoteques que en la zona quatre de l'àrea metropolitana de Londres. Tot un èxit. Això no obstant, a pesar que les inversions i el turisme a Irlanda del Nord no volen esperar la reconciliació

PRINCIPALS EIXOS DELS PROGRAMES ELECTORALS

	DUP (unionistes)	UUP (unionistes moderats)	Sinn Féin (republicans)	SDLP (republicans moderats)
ECONOMIA	Devolució dels poders polítics amb suport financer, retall en els impostos a empreses, incentius fiscals per al desenvolupament industrial.	Una nova estratègia Industrial per a Irlanda del Nord, programes universitaris en connexió amb la indústria, ajuda fiscal a la petita empresa.	Defensa del sector públic, enfortiment dels llaços econòmics entre el nord i la resta de l'illa, suport financer per als negocis de la regió.	Política econòmica global Irlandesa, increment de la col·laboració entre el sector públic i l'empresa privada, connexió de banda ampla per a Internet en la regió.
MEDI AMBIENT	Els mateixos límits a la contaminació que al Regne Unit, ajudes al consum d'energies renovables.	Protecció de les reserves naturals, llei de protecció del mar, preservació dels boscos.	Política global ecològica irlandesa, nova estratègia de reciclatge, inversió en el transport públic i penalització de l'ús dels automòbils de gran potència.	Inversió en els carburants renovables, agència irlandesa de protecció del medi ambient, noves lleis de protecció d'àrees marines.
JUSTICIA I POLICIA	Sota Govern britànic.	Programes de rehabilitació, enduriment dels càrrecs contra els crims sexuals.	Serveis policials sota govern civil, tractament equitatiu per a víctimes i supervivents, sistema de justícia propi.	Millor protecció contra el crim, més presència policial als carrers.

entre protestants i catòlics, les eleccions del 7 de març podrien tancar les portes del Parlament de Stormont per sempre. Ningú no pot aturar el futur, però sí complicar-lo.

La fi de les vacances. Des del 2003, els 108 diputats de l'Assemblea de Stormont han cobrat uns 42.000 euros anuals per mantenir-se a l'aguait. No és estrany, deu pensar una part de l'electorat, que enguany s'hi presenten 250 candidats pels 18 districtes de la regió. La majoria dels partits polítics reconeixen que els nord-irlandesos senten "fatiga" davant la ingent tasca d'amansir les memòries de la lluita i l'enfrontament dels uns contra els altres covades durant dècades per engegar avui l'autogovern. Perquè, entre altres raons, fins i tot alguns polítics no ho tenen gens clar: "El que vull d'aquestes eleccions –proclama una vegada rere l'altra el líder extremista de l'unionisme del DUP, el reverend Ian Paisley– és poder tornar a Downing Street [la residència oficial del primer ministre Tony Blair a Londres] amb la força de la majoria dels vots per negociar les coses que cal negociar abans de comprometre'ns a cap acord de compartir poder." I començar de bell nou?

Paisley és, sense dubte, l'heroi dels que es neguen a acceptar que a la Gran Bretanya ja no li interessa Irlanda del Nord, que a la seua classe dirigent li preocupen molt més l'Afganistan i l'Iraq. Se senten orfes, però pitjor, se senten traïts. En les eleccions a Stormont, fa quatre anys, eren una majoria del 25%. Darrere, a poca distància, hi havia el 23,5% dels republicans de Gerry Adams i el Sinn Féin amb l'ombra de l'IRA als peus; després venien més unionistes, l'UUP amb el 22,2%, i els republicans conciliadors, més conservadors, de l'SDLP amb un 17%.

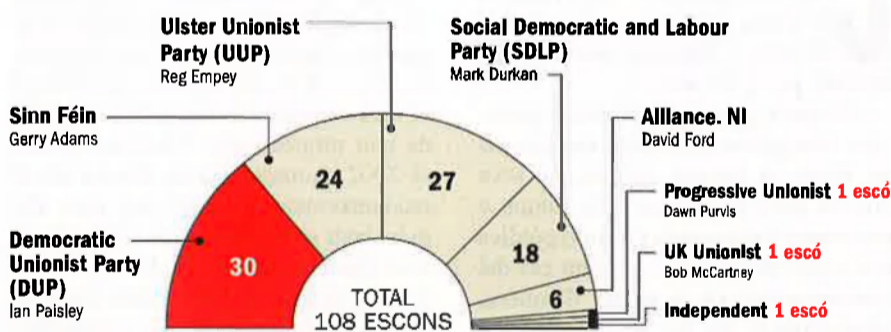
El panorama no ha variat substancialment en les eleccions europees del 2004 o les municipals del 2005. El DUP ha encapçalat sempre els resultats. Ara, el DUP té més candidatures –46– que cap altre partit polític d'Irlanda del Nord. "Si no ens en sortim, en pocs anys estarem acabats", va dir un peixater, segons la premsa irlandesa, a Gerry Adams quan la setmana passada el líder republicà visitava Dargor Market, a North Down. Adams, a

Per al Sinn Féin aquestes són unes eleccions decisives. Si els unionistes s'hi avenen, hauran de compartir el poder del nou Govern d'Irlanda del Nord.

Correlació de forces actual a l'Assemblea de Stormont

Segons les legislatives de 2003

l'endemà, que s'escaigué el dia 27 de febrer, va afirmar davant els periodistes que "si no hi ha acord per al març, Ian Paisley haurà de donar algunes explicacions."

És impossible saber si Adams parlava per al peixater o per als familiars de les tombes pintades del cementiri de Milltown. Però és cert: si el DUP es nega de nou a compartir govern amb el Sinn Féin, tal com ho imposa el programa del pacte del 1998, Stormont no tornarà mai més a obrir sessió. Si per al 26 de març no hi ha govern format, l'estat

de la Gran Bretanya en cedirà la gestió al Govern de Dublín.

Anna Lo, candidata del partit Alliance "per una política alternativa", és la primera candidata d'una minoria ètnica en unes eleccions a Irlanda del Nord. Ha repartit programes polítics en cantonès per a les 170 famílies d'origen cantonès de Belfast Sud. Si els vells nord-irlandesos no poden fer les paus, potser els nous poden agafar-ne el relleu.

Victorià Jiménez
Londres